ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 11 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1964	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 213

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

4407. Περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ ἑνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἀφορώντων εἰς τὰ ἁρμόδια διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἰδιωτικῶν διαφορῶν ἐκ συγκρούσεως πλοίων δικαστήρια». 1

4408. Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Οὐγγαρίας συναφθείσης συμφωνίας περὶ παραχωρήσεως ρήτρας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους διὰ τὰ ναυτιλιακὰ τέλη. 2

4409. Περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ ἑνοποιήσεως ὡρισμένων κανόνων σχετικῶν μὲ τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ συγκρούσεως πλοίων ἢ ἄλλων συμβάντων ἐν τῇ ναυσιπλοΐᾳ». 3

4410. Περὶ κυρώσεως τῆς Ἑλληνο – Γιουγκοσλαυϊκῆς συμβάσεως διὰ τὴν προστασίαν τῶν φυτῶν. 4

4412. Περὶ κυρώσεως τῆς Συμφωνίας Οἰκονομικῆς, Τεχνικῆς καὶ Ἐπιστημονικῆς Συνεργασίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας. 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4407

Περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ ἑνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἀφορώντων εἰς τὰ ἁρμόδια διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἰδιωτικῶν διαφορῶν ἐκ συγκρούσεως πλοίων δικαστήρια».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1964 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη ἰσχὺν Νόμου ἡ καταρτισθεῖσα κατὰ τὴν ἐνάτην Διπλωματικὴν Διάσκεψιν Ναυτικοῦ Δικαίου καὶ ὑπογραφεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, τὴν 10 Μαΐου 1952 ἐν Βρυξέλλαις Διεθνὴς Σύμβασις «περὶ ἑνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἀφορώντων εἰς τὰ ἁρμόδια διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἰδιωτικῶν διαφορῶν ἐκ συγκρούσεως πλοίων δικαστήρια», ἧς τὸ αὐθεντικὸν κείμενον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παρατίθεται ἐν τέλει τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1964.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, ΑΛ. ΜΠΑΛΑΤΣΗΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, ΣΤ. ΜΠΙΡΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ, Π. ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ, ΛΟΥΚΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΜΑΡΗΣ, ΜΙΧ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, Ν. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΥΣΗΣ, ΕΥΑΓΓ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ, Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1964.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

CONVENTION

International Convention on Certain Rules Concerning Civil Jurisdiction in Matters of Collision, Singned at Brussels, on May 10, 1952.

The high Contracting Parties,

Having recognised the advisability of establishing by agreement certain uniform rules relating to civil jurisdiction in matters of collision, have decided to concludea Convention for this purpose and there to have agreed as follows :

Article 1.

1. An action for collision occuring between seagoing vessels, or between seagoing vessels and inland navigation craft, can only be introduced :

a) either before the Court where the defendant has his habitual residence or a place of business ;

b) or before the Court of the place where arrest has been effected of the defendant ship or of any other ship befonging to the defendant which can be lawfully arrested, or where arrest could have been effected and bail or other security has been furnished ;

c) or before the Court of the place of collision;when the collision has occurred within the limits of a port or in inland waters.

2. It shall be for the Plaintiff to decide in which of the Courts referred to in § (1) of this article the action shall be instituted.

3. A claimant shall not be allowed to bring a further action against the same defendant on the same facts in another jurisdiction, without discontinuing an action already instituted.

Article 2.

The provisions of Article 1 shall not in any way prejudice the right of the parties to bring an action in respect of a collision before a Courrt they have chosen by agreement or to refer it to arbitration.

Article 3.

1. Counterclaims arising out of the same collision can be brought before the Court having jurisdiction over the principal action in accordance with the pro visions of Article 1.

2. In the event of there being several claimants, any claimants, may bring his action before the Court previously seized of an action against the same party arising out of the same collision.

3. In the case of a collision or collisions in which two or more vessels are involved nothing in this Convention shall prevent any Court seized of an action by reason of the provisions of this Convention from exersing jurisdiction under its national laws in further actions arising out of the same incident.

Article 4.

This Convention shall also apply to an action for damage caused by one ship to another or to the property or persons on board such ships through the carrying out of or the omission out a manoeuvre or through non-compliance with regulations even when there has been no actual collision.

Article 5.

Nothing contained in this Convention shall notify the rules of law now or hereafter in force in the various contracting States in regard to collision involning warships or vessels owned by or in the service of a State.

Article 6.

This Convention does not affect claims arising from contracts of carriage or from any other contracts.

Article 7.

This Convention shall not apply in cases covered by the provisions of the revised Rhine Navigation Convention of 17 October, 1868.

Article 8.

The provisions of this Convention shall be applied as regards all persons interested when all the vessels concerned in any action belong to States of the High Contracting Parties.

Provided always that :

1. As regards persons interested who belong to a non-contracting State, the application of the above provisions may be made by each of the contracting States conditional upon reciprocity ;

2. Where all the persons interested belong to the same States as the court trying the case, the provisions of the national law and not of the Convention are applicable.

Article 9.

The High Contracting Parties undertake to submit to arbitration any disputes between State arising out of the interpretation or application of this Convention, but this shall be without prejudice to the obligations of those High Contracting Parties who have agreed to submit their disputes to the International Court of Justice.

Article 10.

This Convention shall be open for signature by the States represented at the Ninth diplomatic Conference on Maritime Law. The protocol of signtature shall be drawn up througn the good offices of the Belgian Ministry of Foreign Affaires.

Article 11.

This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited with the Belgian Ministry of Foreign Affaires which shall notify all signatory and acceding States of the deposit of any such instruments.

Article 12.

a) This Convention shall come into force between the two States which first ratify it, six months, after the date of the deposit of the second instrument of ratification.

b) This Convention shall come into force in respect of each signatory State which ratifies ot after the deposit if the second instrument of ratification six months after the date of the deposit of the instrument of ratification of that State.

Article 13.

Any State not represented at the Ninth diplomatic Conference on Maritime Law may accede to this Convention,

The accession of any State shall be notified to the Belgian Ministry of Foreign Affairs which shall inform through diplomatic channels all signatory and accoding States of such notification.

The Convention shall come into force in respect of the acceding State six months after the date of the receipt of such notification but not before the Convention has, come into force in accordance with the provisions of Article 12 (a).

Article 14.

Any High Contracting Party may three years after the coming into force of this Convention in respect of such High Contracting Party or at any time therea-

fter request that a conference be convened in order to consider amendments to the Convention.

Any High Contracting Party proposing to avail itself of this right shall notify the Belgian Government which shall convene the conference within six monts thereafter.

Article 15.

Any High Contracting Party shall have the right to denounce this Convention at any time after the coming into force thereof in respect of such High Contracting Party. This denunciation shall take effect one year after the date on which notification thereof has been received by the Belgian Goverment which shall inform through diplomatic channels allthe other High Contracting Parties of such notification.

Article 16.

a) Any High Contracting Party may at the time of its ratification of or accession to this Convention or at any time thereafter declare by written notification to the Belgian Ministry of Foreign Affairs that the Convention shall extend to any of the territories for whose international relations it is responsible. The Convention shall six months after the date of the receipt of such notification by the Belgian Ministry of Foreign Affairs extend to the territories named therein, but not before the date of the coming into force of the Convention in respect of such High Contracting Party.

b) A High Contracting Party which has made a declaration under paragraph (a) of this Article extending the Convention to any territory for whose international relations it is responsible may at any time thereafter declare by notification given to the Belgian Ministry of Foreign Affairs that the Convention shall cease to extend to such territory and the Convention shall one year after the receipt of the notification by the Belgian Ministry of Foreign Affairs cease to extend thereto.

c) The Belgian Ministry of Foreign Affairs shall inform through diplomatic channels all signatory and accessing States of any notification received by it under this Article.

Done in Brussels, in a single original in the French and English languages, the two texts being equally authentic, on tMay 10, 1952.

For the Federal Republic of Germany :

DR. ANTON PFEIFFER
DR. GUENTHER JOEL

For Belgium :

LILAR
J. A. DENOEL
H. DE VOS
SOHR
ANTA. FRANCK

For Brazil :

A. C. R. GABAGLIA
(Ad referendum).

For Denmark :

N. V. BOEG

For Spain :

Ad referendum.
MARQUIS DE MERRY DEL VAL
PELEGRIN BENITO
RAFAEL DE LA GUARDIA
M. GUBERN PUIG

For France :

PHILIPPE MONOD

For Greece :

D. CAPSALIS
G. MARIDAKIS

For Italy :

TORQUOTA C. GIANNINI

For Monaco :

M. LOZE

For Nicaragua :

J. RIVAS

For the United Kingdom :

G. ST. PILCHER
C. P. SCOTT—MALDEN
A. H. KENT

For Yugoslavia :

Subject to ratification
P. NIKOLIC

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ ἑνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἀφορώντων εἰς τὰ ἁρμόδια διὰ τὴν ἐπίλυσιν ἰδιωτικῶν διαφορῶν ἐκ συγκρούσεως πλοίων δικαστήρια.

Ὑπογραφεῖσα ἐν Βρυξέλλαις τὴν 10 Μαΐου 1952

Τὰ ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη

Ἀναγνωρίσαντα τὴν χρησιμότητα τῆς ἀπὸ συμφώνου καθιερώσεως ἐνιαίων τινῶν κανόνων, ἀφορώντων εἰς τὴν ἀστικὴν ἁρμοδιότητα ἐπὶ ὑποθέσεων συγκρούσεως, ἀπεφάσισαν τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον σύναψιν συμβάσεως καὶ συνομολόγησαν ὡς ἕπεται:

Ἄρθρον 1.

1. Ἀγωγὴ λόγῳ συγκρούσεως μεταξὺ θαλασσοπλοούντων πλοίων ἢ μεταξὺ θαλασσοπλοούντων πλοίων καὶ σκαφῶν ἐσωτερικῆς ναυσιπλοΐας δύναται νὰ ἐγερθῇ μόνον:

α) εἴτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦ τόπου ἔνθα ὁ ἐναγόμενος ἔχει τὴν συνήθη αὐτοῦ κατοικίαν ἢ ἔδραν ἐργασιῶν,

β) εἴτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦ τόπου εἰς τὸν ὁποῖον κατεσχέθη τὸ ἐναγόμενον πλοῖον ἢ ἄλλο πλοῖον ἀνῆκον εἰς τὸν ἐναγόμενον ὅπερ δύναται νομίμως νὰ κατασχεθῇ εἴτε εἰς τὸν ὁποῖον ἠδύνατο νὰ διαταχθῇ ἡ κατάσχεσις καὶ παρεσχέθη ἐγγύησις ἢ ἄλλη ἀσφάλεια.

γ) εἴτε ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦ τόπου τῆς συγκρούσεως, ὅταν ἡ σύγκρουσις ἔλαβε χώραν ἐντὸς τῶν ὁρίων λιμένος ἢ εἰς ἐσωτερικὰ ὕδατα.

2. Ὁ ἐνάγων ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίσῃ ἐνώπιον ποίων ἐκ τῶν Δικαστηρίων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου θὰ ἐγερθῇ ἡ ἀγωγή.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐνάγοντα ὅπως ἐγείρῃ καὶ ἄλλην ἀγωγὴν κατὰ τοῦ ἰδίου ἐναγομένου, ἐρειδομένην ἐπὶ τῶν ἰδίων πραγματικῶν περιστατικῶν ἐνώπιον ἄλλου δικαστηρίου πρὶν ἢ παραιτηθῇ τῆς ἤδη ἐγερθείσης ἀγωγῆς του.

Ἄρθρον 2.

Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπηρεάζουν τὸ δικαίωμα τῶν διαδίκων ὅπως ἐγείρουν ἀγωγὴν ἐν σχέσει πρὸς σύγκρουσίν τινα ἐνώπιον Δικαστηρίου ἐπιλεγομένου ἀπὸ συμφώνου ἢ παραπέμψουν τὴν ὑπόθεσιν εἰς διαιτησίαν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀνταπαιτήσεις ἀνακύπτουσαι ἐκ τῆς αὐτῆς συγκρούσεως δύνανται νὰ προβληθοῦν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἔχοντος ἁρμοδιότητα ἐπὶ τῆς κυρίας ἀγωγῆς συμφώνως πρὸς τὰς προβλέψεις τοῦ ἄρθρου 1.

2. Εἰς περίπτωσιν ὑπάρξεως πλειόνων ἐναγόντων οἱοσδήποτε ἐξ αὐτῶν δύναται νὰ ἐγείρῃ τὴν ἀγωγήν του ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τοῦ ἔχοντος ἤδη ἐπιληφθῇ ἀγωγῆς κατὰ τοῦ αὐτοῦ ἀντιδίκου, ἀνακυπτούσης ἐκ τῆς αὐτῆς συγκρούσεως.

3. Προκειμένου περὶ συγκρούσεως ἢ συγκρούσεων εἰς τὰς ὁποίας δύο ἢ περισσότερα πλοῖα εἶναι ἀναμεμιγμένα, οὐδὲν ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει δύναται νὰ ἐμποδίσῃ οἱονδήποτε Δικαστήριον ἐπιληφθὲν ἀγωγῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὅπως ἀσκήσῃ τὴν δικαιοδοσίαν του, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐθνικῶν του Νόμων, ἐπὶ περαιτέρω ἀγωγῶν ἀνακυπτουσῶν ἐκ τοῦ ἰδίου περιστατικοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἐπὶ ἀγωγῆς διὰ ζημίας προκληθείσας παρ' ἑνὸς πλοίου εἰς ἕτερον ἢ εἰς πράγματα ἢ πρόσωπα εὑρισκόμενα ἐπὶ τῶν πλοίων τούτων, δι' ἐκτελέσεως ἢ παραλείψεως ἐκτελέσεως χειρισμοῦ τινος ἢ λόγῳ μὴ συμμορφώσεως πρὸς κανονισμοὺς καὶ ὅταν ἔτι δὲν ἔλαβε χώραν σύγκρουσις.

Ἄρθρον 5.

Οὐδὲν διαλαμβανόμενον ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει θὰ τροποποιῇ κανόνας δικαίου ἰσχύοντας ἤδη ἢ ἐφεξῆς ἰσχύσοντας εἰς τὰ διάφορα συμβαλλόμενα κράτη ἐν σχέσει πρὸς συγκρούσεις πολεμικῶν πλοίων ἢ πλοίων ἀνηκόντων εἰς τὸ κράτος ἢ τελούντων εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἔχει ἀποτελέσματα ἐπὶ ἀπαιτήσεων γεννηθεισῶν ἐκ συμβάσεως μεταφορᾶς ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων συμβάσεων.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν θὰ ἐφαρμόζεται εἰς περιπτώσεις καλυπτομένας ὑπὸ τῶν προβλέψεων τῆς ἀναθεωρηθείσης Συμβάσεως περὶ τῆς ἐν Ρήνῳ Ναυσιπλοΐας τῆς 17.10.1868.

Ἄρθρον 8.

Αἱ προβλέψεις τῆς παρούσης Συμβάσεως θὰ ἐφαρμόζωνται, ἐν σχέσει πρὸς ὅλα τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα, ὅταν ἅπαντα τὰ πλοῖα ἅτινα ἀφορᾷ ἡ ἀγωγὴ ἀνήκουν εἰς Κράτη τῶν ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν.

Ὑπὸ τὸν ὅρον πάντοτε ὅτι:

1. Ὅσον ἀφορᾷ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα ἀνήκοντα εἰς μὴ συμβαλλόμενον Κράτος, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δύναται νὰ γίνῃ παρ' ἑκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ἀντικείμενον συμφωνίας ἐπ' ἀμοιβαιότητι.

2. Ὅταν ἅπαντα τὰ ἐνδιαφερόμενα πρόσωπα ἀνήκουν εἰς τὸ αὐτὸ Κράτος, εἰς ὃ καὶ τὸ Δικαστήριον τὸ δικάζον τὴν ὑπόθεσιν, αἱ διατάξεις τοῦ ἐθνικοῦ δικαίου καὶ οὐχὶ αἱ τῆς Συμβάσεως εἶναι ἐφαρμοστέαι.

Ἄρθρον 9.

Τὰ ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν νὰ ὑποβάλουν εἰς διαιτησίαν οἱασδήποτε διαφορὰς μεταξὺ Κρατῶν, ἀναφυομένας ἐκ τῆς ἑρμηνείας ἢ ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, τοῦτο ὅμως οὐδόλως θὰ ἐπηρεάσῃ τὰς ὑποχρεώσεις ἐκείνων ἐκ τῶν ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἅτινα ἔχουν συμφωνήσει ὅπως ὑποβάλλουν τὰς διαφοράς των εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον.

Ἄρθρον 10.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ εἶναι ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφὴν ὑπὸ τῶν Κρατῶν ἅτινα ἀντεπροσωπεύθησαν εἰς τὴν ἐνάτην Διπλωματικὴν Διάσκεψιν Ναυτικοῦ Δικαίου. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ὑπογραφῆς θέλει συνταχθῇ τῇ εὐγενεῖ μεριμνῃ τοῦ Βελγικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρον 11.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῆται καὶ τὰ ὄργανα τῆς ἐπικυρώσεως θὰ κατατίθενται παρὰ τῷ Βελγικῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν ὅπερ θὰ γνωστοποιῇ εἰς ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ προσχωροῦντα Κράτη περὶ τῆς καταθέσεως τοιούτων ἐγγράφων ἐπικυρώσεως.

Ἄρθρον 12.

α) Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ἅτινα πρῶτα ἤθελον ἐπικυρώσει αὐτὴν ἄρχεται ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ δευτέρου ὀργάνου ἐπικυρώσεως.

β) Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως ὡς πρὸς ἕκαστον ὑπογράφον Κράτος τὸ ὁποῖον ἤθελε ἐπικυρώσει αὐτὴν μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ δευτέρου ὀργάνου ἐπικυρώσεως θὰ ἄρχεται ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ ὀργάνου ἐπικυρώσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου.

Ἄρθρον 13.

Οἱονδήποτε Κράτος μὴ ἀντιπροσωπευθὲν εἰς τὴν ἐνάτην Διπλωματικὴν Διάσκεψιν Ναυτικοῦ Δικαίου δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἡ προσχώρησις οἱουδήποτε Κράτους θὰ ἀνακοινοῦται εἰς τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ὅπερ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ θὰ πληροφορῇ περὶ τούτου, ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ προσχωρήσαντα Κράτη.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ τίθεται ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὸ προσχωρῆσαν κράτος, ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως τῆς ἀνακοινώσεως, οὐχὶ ὅμως πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς συμβάσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 12(α) προβλεπόμενα.

Ἄρθρον 14.

Οἱονδήποτε τῶν ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται τρία ἔτη ἀφ' ἧς ἡ Σύμβασις τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς αὐτὸ ἢ ὁποτεδήποτε μετὰ ταῦτα, νὰ αἰτήσηται τὴν σύγκλησιν διασκέψεως ἥτις νὰ ἐπιληφθῇ τροποποιήσεων τῆς Συμβάσεως.

Οἱονδήποτε ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μέρος προτιθέμενον νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος θὰ γνωστοποιῇ τοῦτο εἰς τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις θὰ συγκαλῇ τὴν Διάσκεψιν ἐντὸς τῶν ἑπομένων ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 15

Οἱονδήποτε τῶν ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καταγγείλῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν ὁποτεδήποτε ἀφ' ἧς αὕτη ἤθελε τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς αὐτό. Ἡ καταγγελία θὰ ἰσχύῃ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀφ' ἧς ἡ σχετικὴ κοινοποίησις ληφθῇ ὑπὸ τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις καὶ θὰ εἰδοποιῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἅπαντα τὰ λοιπὰ ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη.

Ἄρθρον 16.

α) Οἱονδήποτε τῶν ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως ἢ προσχωρήσεως εἰς αὐτὴν ἢ ὁποτεδήποτε μετὰ ταῦτα, νὰ δηλώσῃ δι' ἐγγράφου ἀνακοινώσεως πρὸς τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ὅτι ἡ ἰσχὺς τῆς Συμβάσεως θὰ ἐπεκταθῇ εἰς οἱονδήποτε ἐκ τῶν ἐδαφῶν διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ὁποίων εἶναι τοῦτο ὑπεύθυνον. Ἓξ μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν λήψεως τῆς τοιαύτης ἀνακοινώσεως ὑπὸ τοῦ Βελγικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἡ Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ ἀνακοινώσει κατονομαζόμενα ἐδάφη ἀλλὰ πάντως οὐχὶ πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς συμβάσεως διὰ τὸ ἐν λόγῳ ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον μέρος.

β) Οἱονδήποτε ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον μέρος προβὰν εἰς δήλωσιν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον (α) τοῦ παρόντος, ἐπεκτείνουσαν τὴν ἰσχὺν τῆς Συμβάσεως εἰς ἐδάφη διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνον, δύναται ὁποτεδήποτε κατὰ τὸν μετέπειτα χρόνον νὰ δηλώσῃ διὰ διακοινώσεώς του ἐπιδιδομένης εἰς τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ὅτι ἡ Σύμβασις θὰ παύσῃ νὰ ἰσχύῃ ὡς πρὸς τὰ ἐν λόγῳ ἐδάφη καὶ μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς διακοινώσεως ὑπὸ τοῦ Βελγικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἡ σύμβασις θὰ παύῃ ὡς πρὸς αὐτὰ ἰσχύουσα.

γ) Τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν θέλει διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ εἰδοποιεῖ ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ προσχωρήσαντα κράτη περὶ πάσης διακοινώσεως ληφθείσης ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐγένετο ἐν Βρυξέλλαις, εἰς ἓν μόνον πρωτότυπον εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων θεωρουμένων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν.

Τῇ 10ῃ Μαΐου 1952

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ὁμοσπόνδου Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας
Δρ. ANTON PREIFFER
Δρ. GUENTHER JOEL

Διὰ τὸ Βέλγιον
LILAR
J. A. DENOEL
H. DE VOS
SOHR
ANT. FRANCK

Διὰ τὴν Βραζιλίαν
A. C. R. CABAGLIA
(AD REFERENDUM)

Διὰ τὴν Δανίαν
N. V. BOEG
(AD REFERENDUM)

Διὰ τὴν Ἱσπανίαν
Μαρκήσιος DE MERRY DEL VAL
PELEGRIN BENITO
RAFAEL DE LA GUARDIA
M. GUBERN PUIG

Διὰ τὴν Γαλλίαν
PHILIPPE MONOD

Διὰ τὴν Ἑλλάδα
Δ. ΚΑΨΑΛΗΣ
Γ. ΜΑΡΙΔΑΚΗΣ

Διὰ τὴν Ἰταλίαν
TORQUATO C. GIANNINI

Διὰ τὸ Μονακὸ
M. LOSE

Διὰ τὴν Νικαράγουα
J. RIVAS

Διὰ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον
G. ST. CL. PILCHER
C. P. SOOTT—MALDEN
A. H. KENT

Διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐν καιρῷ ἐπικυρώσεως
P. NIKOLIC

(2)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4408

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Οὐγγαρίας συναφθείσης συμφωνίας περὶ παραχωρήσεως ῥήτρας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους διὰ τὰ ναυτιλιακὰ τέλη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1964 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ συμφωνία περὶ παραχωρήσεως τῆς ῥήτρας τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους διὰ τὰ ναυτιλιακὰ τέλη, ἡ συναφθεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 27.4.63 δι' ἀνταλλαγῆς ἐπιστολῶν μεταξὺ τῶν Ἀρχηγῶν τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Οὐγγρικῆς ἀντιπροσωπείας, ὧν τὰ κείμενα εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παρατίθενται ἐν τέλει τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1964.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΣΤ. ΧΟΤΤΑΣ, ΑΛ. ΜΠΑΛΑΤΣΗΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, ΣΤ. ΜΠΙΡΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ, Π. ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ, ΛΟΥΚΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΜΑΡΗΣ, ΜΙΧ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, Ν. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΥΣΗΣ, ΕΥΑΓΓ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ, Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1964.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Le Président de la Délégation
Hellénique

Athènes le 27 avril 1963

Monsieur le Président

J'ai l'honneur d'accuser reception de votre lettre en date de ce jour ainsi conçue :

«Me référant aux entretiens qui ont abouti à la signature, en date de ce jour, de l'Accord entre le Gouvernement de la République Populaire Hongroise et le Gouvernment du Royaume de Grèce, réglant les questions d'ordre financier et économique entre les deux pays, j'ai l'honneur de vous proposer ce qui suit :

Les navires et bateaux de chacune des Parties Contractantes jouiront réciproquement dans les eaux, voies navigables et ports de l'autre pays du traitement de la nation la plus favorisée, en ce qui concerne tous le droits portuaires de toutes sortes y compris les droits de phares, de mouillage et sanitaires.

Si le Gouvernement du Royaume de Grèce est d' accord sur ce qui précède je propose que la présente lettre et la réponse que vous voudriez bien m'adresser constituent un accord en la matière entre nos deux Gouvernements.

Cet accord entrera en vigueur le même jour que l' Accord conclu par la République Populaire Hongroise et le Royaume de Grèce règlant les questions d'ordre financier et économique entre les deux Pays et il restera valable pendant 10 ans et ensuite par tacite reconduction jusqu'à un délai d'un an à compter du jour de sa dénonciation par l'une ou l'autre des Parties Contractantes. Ses dispositions seront provisoirement appliquées à partir de sa signature».

En réponse j'ai l'honneur de vous confirmer l'accord du Gouvernement Royal Hellénique sur le contenu de cette lettre. Veuillez agréer, Monsieur le Président l' éxpression etc.....

Le Président de la Délégation Hellénique
KAROLY RETI

E. M. Naroly R.
Prés. de la Délégation
Hongroise

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΥΓΓΡΙΚΗΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

Ἀθῆναι, τῇ 27 Ἀπριλίου 1963

Κύριε Πρόεδρε,

Ἀναφερόμενος εἰς τὰς συνομιλίας αἵτινες κατέληξαν εἰς τὴν ὑπογραφήν, ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν, τῆς συμφωνίας μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Λαϊκῆς Οὐγγρικῆς Δημοκρατίας καὶ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ρυθμιζούσης τὰ οἰκονομικῆς φύσεως ζητήματα μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προτείνω τὰ κάτωθι:

Τὰ πλοῖα ἑκάτερου τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, θὰ ἀπολαύωσιν ἀμοιβαίως εἰς τὰ ὕδατα, τὰς πλωτὰς ὁδοὺς καὶ λιμένας τῆς ἄλλης χώρας τῆς μεταχειρίσεως τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους, ὅσον ἀφορᾷ ἅπαντα τὰ λιμενικὰ τέλη οἱασδήποτε φύσεως περιλαμβανομένων τῶν φαρικῶν ὑγειονομικῶν καὶ τελῶν ἀγκυροβολίας.

Ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος εἶναι σύμφωνος ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προτείνω ὅπως ἡ παροῦσα ἐπιστολὴ καὶ ἡ ἀπάντησις τὴν ὁποίαν θὰ ἠθέλατε νὰ μοὶ ἀπευθύνῃ ἀποτελέσωσι συμφωνίαν ἐπὶ τοῦ θέματος μεταξὺ τῶν δύο Κυβερνήσεων ἡμῶν.

Ἡ Συμφωνία αὕτη θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ τὴν ἰδίαν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ ἰσχύσῃ ἡ μεταξὺ τῆς Λαϊκῆς Οὐγγρικῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος συναφθεῖσα συμφωνία ἡ ρυθμίζουσα τὰ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν οἰκονομικὰ ζητήματα καὶ θὰ παραμείνῃ ἰσχυρὰ ἐπὶ δέκα ἔτη καὶ ἀκολούθως διὰ σιωπηρᾶς ἀνανεώσεως μέχρι τῆς παρελεύσεως ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταγγελίας αὐτῆς ὑφ' ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν. Αἱ διατάξεις αὐτῆς θὰ ἐφαρμοσθῶσιν προσωρινῶς ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς της.

Δέξασθε, κύριε Πρόεδρε, τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐξόχου ὑπολήψεώς μου.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Οὐγγρικῆς
Ἀντιπροσωπείας
KAROLY RETI

(3)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4409

Περὶ κυρώσεως τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως «περὶ ἑνοποιήσεως ὡρισμένων κανόνων σχετικῶν μὲ τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ συγκρούσεως πλοίων ἢ ἄλλων συμβάντων ἐν τῇ ναυσιπλοΐᾳ».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1964 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

1. Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη ἰσχὺν Νόμου ἡ καταρτισθεῖσα κατὰ τὴν ἐνάτην Διπλωματικὴν Διάσκεψιν Ναυτικοῦ Δικαίου καὶ ὑπογραφεῖσα τὴν 10 Μαΐου 1952 ἐν Βρυξέλλαις ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, Διεθνὴς Σύμβασις «περὶ ἑνοποιήσεως ὡρισμένων κανόνων σχετικῶν μὲ τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ συγκρούσεως πλοίων ἢ ἄλλων συμβάντων ἐν τῇ ναυσιπλοΐᾳ», ἧς τὸ αὐθεντικὸν κείμενον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικήν, παρατίθεται ἐν τέλει τοῦ παρόντος.

2. Ἡ κύρωσις ἐνεργεῖται ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τοῦ δικαιώματος, τοῦ παρεχομένου διὰ τῆς δευτέρας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 4 τῆς Συμβάσεως τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν δικαιουμένων ὅπως προβαίνουν εἰς τὴν δίωξιν τῶν διαπραττομένων ἐντὸς τῶν Ἑλληνικῶν χωρικῶν ὑδάτων παραβάσεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1964.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, ΑΛ. ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, ΣΤ. ΜΠΙΡΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ, Π. ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗΣ, Ι. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ, ΛΟΥΚΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΜΑΡΗΣ, ΜΙΧ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, Ν. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΥΣΗΣ, ΕΥΑΓΓ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ, Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1964.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

INTERNATIONAL CONVENTION

For the Unification of Certain Rules Relating to Penal Jurisdiction in Matters of Collision or other Incidents of Navigation, Signed in Brussels, on May 10, 1952.

The High Contracting Parties,

Having recognised the advisability of establishing by agreement certain uniform rules relating to penal jurisdiction in matters of collision or other incidents of navigation, have decided to conclude a Convention for this purpose and thereto have agreed as follows :

Article 1.

In the event of a collision or any other incident of navigation concerning a sea-going ship and involving the penal or disciplinary responsibility of the master or of any other person in the service of the ship, criminal or disciplinary proceedings may be instituted only before the judicial or administrative authorities

of the State of which the ship was flying the flag at the time of the collision or other incident of navigation.

Article 2.

In the case provided for in the preceding Article, no arrest or detention of the vessel shall be ordered, even as a measure of investigation, by any authorities other than those whose flag the ship was flying.

Article 3.

Nothing contained in this Convention shall prevent any State from permitting its own authorities, in cases of collision or other incidents of navigation, to take any action in respect of certificates of competence or licences issued by that Staté or to prosecute its own nationals for offences committed while on board a ship flying the flog of another State.

Article 4.

This Convention does not apply to collisions or other incidents of navigation occurring within the limits of a port or in inland waters.

Furthermore the High Contracting Parties shall be at liberty, at the time of signature, ratification or accession to the Convention to reserve to themselves the right to take proceedings in respect of offences committed within their own territotorial waters.

Article 5.

The High Contracting Parties undertake to submit to arbitration any disputes between States arising out of the interpretation or application of this Convention, but this shall be without prejudice to the obligations of those High Contracting Parties who have agreed to submit their disputes to the International Court of Justice.

Article 6.

This Convention shall be open for signature by the States represented at the Ninth Diplomatic Conference on Maritime Law. The protocol of signature shall be drawn up through the good offices of the Belgian Ministry of Foreign Affairs.

Article 7.

This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposited with the Belgian Ministry of Foreign Affairs which shall nótify all signatory and acceding States of the deposit of any such instruments.

Article 8.

(a) This Convention shall come into force between the two States which first ratify it, six months after the date of the deposit of the second instrument of ratification.

b) This Convention shall come into force in respect of each signatory State which ratifies it after the deposit of the second instrument of ratification six months after the date of the deposit of the instrument of ratification of that State.

Article 9.

Any State not represented at the Ninth Diplomatic Conferenoe on Maritime Law may accede to this Con vention.

The accession of any State shall be notified to the Belgian Ministry of Foreign Affairs which shall inform through diplomatic channels all signatory and acceding States of such notification.,

The Convention shall come into force in respect of the acceding State six months after the date of the receipt of such notification but not before the Convention has come into force in accordance with the provisions of Article 8 (a).

Article 10.

Any High Contracting Party may three years after the coming into force of this Convention in respect of such High Contracting Party or at any time thereafter request that a conference be convened in order to consider amendments to the Convention.

Any High Contracting Party proposing to avail itself of this right shall notify the Belgian Government which shall convene the conference within six months thereafter.

Article 11.

Any High Contracting Party shall have the right to denounce this Convention at any time after the coming into force thereof in respect of such High Contracting Party. This denunciation shall take effect one year after the date on which notification thereof has been received by the Belgian Government which shall inform through diplomatic channels all the other High Contracting Parties of such notification.

Article 12.

a) Any High Contracting Party may at the time of its ratification of or accession to this Convention or at any time thereafter declare by written notification to the Belgian Ministry of Foreign Affairs that the Convention shall extend to any of the territories for whose international relations it is responsible. The Convention shall six months after the date of the receipt of such notification by the Belgian Ministry of Foreign Affairs extend to the territories named therein, but not before the date of the coming into force of the Convention in respect of such High Contracting Party.

b) A High Contracting Party which has made a declaration under paragraph (a) of this Article extending the Convention to any territory for whose international relationsit is responsible may at any time thereafter declare by notification given to the Belgian Ministry of Foreign Affairs that the Convention shal cease to extend to such territory and the Convention shall one year after the receipt of the notification by the Belgian Ministry of Foreign Affairs cease to extend thereto.

c) The Belgian Ministry of Foreign Affairs shall inform through diplomatic channels all signatory and acceding States of any notification received by it under this Article.

Done at Brussels, in a single copy, May 10, 1952, in the French and English languages, the two texts being equally authentic.

For the Federal Rebuplic of Germany ;
Dr. ANTON PFEIFFER Dr. GUENTHER JOEL
For Belgium :
LILAR, J.A. DENOEL, H. de VOS, SOHR, ANT.FRANC
For Brazil :
A.C.R. GABAGLIA (Ad referendum)
For Denmark :
N.V. BOEG
For Spain :
With reservation
Ad referendum
MARQUIS DE MERRY DEL VAL, PELEGRIN BENITO REFAEL DE LA GUARDIA, M. GUBERN PUIG.
For France :
With reservation
PHILIPP MONOD
For Greece :
DIMITRI CAPSALIS, G. MARIDAKIS
For Italy :
TORŠUATO C. GIANNINI
For Monaco :
M. LOZE
For Nicaragua :
J. RIVAS
For the United Kingdom :
With reservation
G. ST. CL. PILCHER
C, P. SCOTT-MALDEN, A.H. KENT
For Yugoslavia :
Subject to ratification and accepting Reservation under Article 4.
P. NICOLIC

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ ἑνοποιήσεως ὡρισμένων κανόνων σχετικῶν μὲ τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ συγκρούσεως πλοίων ἢ ἄλλων συμφωνιῶν ἐν τῇ ναυσιπλοΐᾳ.

Τὰ ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναγνωρίζοντα τὴν σκοπιμότητα τῆς διὰ συμφωνίας καθιερώσεως ἑνιαίων κανόνων ἀφορώντων εἰς τὴν ποινικὴν ἁρμοδιότητα ἐπὶ θεμάτων συγκρούσεως ἢ ἄλλων περιστατικῶν τῆς ναυσιπλοΐας ἀπεφάσισαν τὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνομολόγησιν συμβάσεως καὶ συνεφώνησαν πρὸς τοῦτο ὡς ἕπεται:

Ἄρθρον 1.

Ἐν περιπτώσει συγκρούσεως ἢ ἄλλου περιστατικοῦ τῆς ναυσιπλοΐας ἀφορῶντος θαλασσοπλοούν πλοῖον, συνεπαγομένων ποινικὴν ἢ πειθαρχικὴν εὐθύνην τοῦ πλοιάρχου ἢ ἄλλου προσώπου διατελοῦντος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πλοίου, ποινικὴ ἢ πενθαρχικὴ δίωξις θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀσκηθῇ μόνον ἐνώπιον τῶν δικαστικῶν ἢ διοικητικῶν ἀρχῶν τοῦ Κράτους τοῦ ὁποίου τὴν σημαίαν ἔφερε τὸ πλοῖον καθ' ὃν χρόνον συνέβη ἡ σύγκρουσις ἢ ἕτερον περιστατικὸν τῆς ναυσιπλοΐας.

Ἄρθρον 2.

Ἐν τῇ προβλεπομένῃ εἰς τὸ προηγούμενον ἄρθρον περιπτώσει δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ κατακράτησις ἢ καθυστέρησις τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου οὐδὲ ὡς ἀνακριτικὸν μέτρον ὑπὸ οἱασδήποτε Ἀρχῆς πλὴν τῶν Ἀρχῶν τῆς χώρας τῆς ὁποίας τὴν σημαίαν ἔφερε τὸ πλοῖον.

Ἄρθρον 3.

Οὐδεμία τῶν διατάξεων τῆς παρούσης Συμβάσεως παρακωλύει οἱονδήποτε Κράτος ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὰς ἰδίας αὐτοῦ Ἀρχὰς εἰς περιπτώσεις συγκρούσεως ἢ ἄλλου περιστατικοῦ τῆς ναυσιπλοΐας νὰ προβοῦν εἰς οἱανδήποτε ἐνέργειαν ἐν σχέσει πρὸς τὰ πιστοποιητικὰ ἱκανότητος ἢ ἀδείας ἐκδιδομένας ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου ἢ νὰ διώξουν τοὺς ἰδίους αὐτοῦ ὑπηκόους διὰ παραβάσεις διαπραχθείσας ἐπὶ πλοίου φέροντος τὴν σημαίαν ἑτέρου Κράτους.

Ἄρθρον 4.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις δὲν ἐφαρμόζεται εἰς συγκρούσεις ἢ ἄλλα περιστατικὰ τῆς ναυσιπλοΐας ἐπισυμβαίνοντα ἐντὸς πενιοχῆς τῶν ὁρίων λιμένος ἢ ἐντὸς ἐσωτερικῶν ὑδάτων.

Πρὸς τούτοις, τὰ ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη εἶναι ἐλεύθερα, κατὰ τὴν ὑπογραφήν, ἐπικύρωσιν ἢ προσχώρησιν εἰς τὴν Σύμβασιν, νὰ ἐπιφυλάξουν ἑαυτοῖς τὸ δικαίωμα ὅπως προβαίνουν εἰς τὴν δίωξιν τῶν διαπραττομένων ἐντὸς τῶν ἰδίων χωρικῶν ὑδάτων παραβάσεων.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποβάλλουν εἰς διαιτησίαν οἱασδήποτε διαφορὰς μεταξὺ Κρατῶν, ἀναφυομένας ἐκ τῆς ἑρμηνείας ἢ ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, τοῦτο ὅμως οὐδόλως θὰ ἐπηρεάζῃ τὰς ὑποχρεώσεις ἐκείνων ἐκ τῶν ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἅτινα ἔχουν συμφωνήσει ὅπως ὑποβάλλουν τὰς διαφοράς των εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον.

Ἄρθρον 6.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ εἶναι ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφὴν ὑπὸ τῶν Κρατῶν ἅτινα ἀντεπροσωπεύθησαν εἰς τὴν ἐνάτην Διπλωματικὴν Διάσκεψιν Ναυτικοῦ Δικαίου. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ὑπογραφῆς θέλει συνταχθῇ τῇ εὐγενεῖ μεριμνῃ τοῦ Βελγικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρον 7.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θέλει ἐπικυρωθῆ καὶ τὰ ἔγγραφα τῆς ἐπικυρώσεως θὰ κατατεθοῦν παρὰ τῷ Βελγικῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν, ὅπερ θὰ γνωστοποιῇ εἰς ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ προσχωροῦντα Κράτη τὴν κατάθεσιν τοιούτων ἐγγράφων.

Ἄρθρον 8.

α) Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν ἅτινα πρῶτα ἤθελον ἐπικυρώσει αὐτήν, ἄρχεται ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ δευτέρου ὀργάνου ἐπικυρώσεως.

β) Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης συμβάσεως ὡς πρὸς ἕκαστον ὑπογράφον Κράτος τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐπικυρώσει αὐτὴν μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ δευτέρου ὀργάνου ἐπικυρώσεως θὰ ἄρχεται ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ ὀργάνου ἐπικυρώσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου.

Ἄρθρον 9.

Οἱονδήποτε Κράτος μὴ ἀντιπροσωπευθὲν εἰς τὴν ἐνάτην Διπλωματικὴν Διάσκεψιν Ναυτικοῦ Δικαίου δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν.

Ἡ προσχώρησις οἱουδήποτε Κράτους θὰ ἀνακοινοῦται εἰς τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, ὅπερ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ θὰ πληροφορῇ περὶ τούτου, ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ προσχωρήσαντα Κράτη.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ τίθεται ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὸ προσχωρῆσαν Κράτος ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως τῆς ἀνακοινώσεως οὐχὶ ὅμως πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς Συμβάσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 8 (α) προβλεπόμενα.

Ἄρθρον 10.

Οἱονδήποτε τῶν ὑψηλῶν Συμβαλλομένων μερῶν δύναται τρία ἔτη ἀφ' ἧς ἡ Σύμβασις τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς αὐτὸ ἢ ὁποτεδήποτε μετὰ ταῦτα νὰ αἰτήσηται τὴν σύγκλησιν διασκέψεως ἥτις νὰ ἐπιληφθῇ τροποποιήσεων τῆς Συμβάσεως.

Οἱονδήποτε τῶν ὑψηλῶν Συμβαλλομένων μερῶν προτιθέμενον νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος θὰ γνωστοποιῇ τοῦτο εἰς τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις καὶ θὰ συγκαλῇ τὴν διάσκεψιν ἐντὸς τῶν ἑπομένων ἓξ μηνῶν.

Ἄρθρον 11.

Οἱονδήποτε τῶν ὑψηλῶν Συμβαλλομένων μερῶν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καταγγείλῃ τὴν παροῦσαν Σύμβασιν ὁποτεδήποτε ἀφ' ἧς αὕτη ἤθελε τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς αὐτό. Ἡ καταγγελία θὰ ἰσχύῃ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀφ' ἧς ἡ σχετικὴ κοινοποίησις ληφθῇ ὑπὸ τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις καὶ θὰ εἰδοποιῇ περὶ τούτου διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἅπαντα τὰ λοιπὰ ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα μέρη.

Ἄρθρον 12.

α) Οἱονδήποτε τῶν ὑψηλῶν συμβαλλαμένων μερῶν δύναται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης Συμβάσεως ἢ προσχωρήσεως εἰς αὐτήν, ἢ ὁποτεδήποτε μετὰ ταῦτα, νὰ δηλώσῃ δι' ἐγγράφου ἀνακοινώσεως πρὸς τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, ὅτι ἡ ἰσχὺς τῆς Συμβάσεως θέλει ἐπεκταθῇ, εἰς οἱονδήποτε ἐκ τῶν ἐδαφῶν διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ὁποίων εἶναι τοῦτο ὑπεύθυνον. Ἓξ μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν λήψεως τῆς τοιαύτης ἀνακοινώσεως ὑπὸ τοῦ Βελγικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἡ Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ ἀνακοινώσει κατονομαζόμενα ἐδάφη, ἀλλὰ πάντως οὐχὶ πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς Συμβάσεως διὰ τὸ ἐν λόγῳ ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον μέρος.

β) Οἱονδήποτε ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον μέρος προβὰν εἰς δήλωσιν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον α' τοῦ παρόντος, ἐπεκτείνουσαν τὴν ἰσχὺν τῆς Συμβάσεως εἰς ἐδάφη διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνον, δύναται ὁποτεδήποτε κατὰ τὸν μετέπειτα χρόνον νὰ δηλώσῃ διὰ διακοινώσεώς του ἐπιδιδομένης εἰς τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, ὅτι ἡ σύμβασις θὰ παύσῃ νὰ ἰσχύῃ ὡς πρὸς τὰ ἐν λόγῳ ἐδάφη καὶ μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς διακοινώσεως ὑπὸ τοῦ Βελγικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἡ σύμβασις θὰ παύῃ ὡς πρὸς αὐτὰ ἰσχύουσα.

γ) Τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν θέλει διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ εἰδοποιῇ ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα ἢ προσχωρήσαντα κράτη περὶ πάσης διακοινώσεως ληφθείσης ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐγένετο ἐν Βρυξέλλαις εἰς ἓν καὶ μόνον πρωτότυπον τῇ 10ῃ Μαΐου 1952 εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν.

Διὰ τὴν Ὁμόσπονδον Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας :
DR. ANTON PFEIFFER
DR. GUENTHER JOEL

Διὰ τὸ Βέλγιον :
LILAR
J. A. DENOEL
H. DE VOS
SOHP
ANT. FRANCK

Διὰ τὴν Βραζιλίαν :
A. C. R. CABAGLIA
(AD REFERENDUM)

Διὰ τὴν Δανίαν :
N. H. BOEG

Διὰ τὴν Ἱσπανίαν :
(Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν)
(AD REFERENDUM)
MARQUIS DE MERRZ DEL VAL
PELEGRIN BENITO
RAFAEL DE LA GUARDIA
M. GUBERN PUIG

Διὰ τὴν Γαλλίαν :
(Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν)
PHILIPPE MONOD

Διὰ τὴν Ἑλλάδα :
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΨΑΛΗΣ
Γ. ΜΑΡΙΔΑΚΗΣ

Διὰ τὴν Ἰταλίαν :
TORQUATO C. GIANNINI

Διὰ τὸ Μονακό :
L. LOZE

Διὰ τὴν Νικαράγουα :
J. RIVAS

Διὰ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον :
(Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν)
G. ST. CL. PILCHER
C. P. SCOTT – MALDEN
A. H. KENT

Διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν :
(Ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐπικυρώσεως καὶ ὑπὸ ἐπιφύλαξιν τοῦ ἄρθρου 4)
P. NICOLIC

(4)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4410

Περὶ κυρώσεως τῆς Ἑλληνο – Γιουγκοσλαυϊκῆς συμβάσεως διὰ τὴν προστασίαν τῶν φυτῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 5 Ὀκτωβρίου 1964 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη ἰσχὺν νόμου ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπογραφεῖσα τὴν 11.9.1956 Ἑλληνο—Γιουγκοσλαυϊκὴ Φυτοπαθολογικὴ Σύμβασις, ἧς τὸ κείμενον ἕπεται ἐν Γαλλικῷ Πρωτοτύπῳ καὶ Ἑλληνικῇ μεταφράσει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1964.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΤΟΥΜΠΑΣ, Γ. ΜΕΛΑΣ, Ι. ΖΙΓΔΗΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, ΑΛ. ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ, Ν. ΕΞΑΡΧΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ, ΛΟΥΚΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΜΑΡΗΣ, ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΥΣΗΣ, ΕΥΑΓΓ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ, Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1964.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

CONVENTION

Entre le Royaume de Grèce et la République Populaire Fédérative de Yougoslavie pour la protection des plantes.

Le Gouvernement du Royaume de Grèce et le Gouvernement de la République Populaire Fédérative de Yougoslavie, dans le commun désir et dans le but de coordonner leurs efforts pour lutter efficacement contre les maladies et les ennemis des végétaux et pour se protéger mutuellement contre l'introduction et la propagation de ces maladies et ennemis et afin de faciliter le trafic des plantes et des produits d'origine végétale entre les deux pays, se sont mis d'accord sur ce qui suit :

Article I

Les Parties Contractantes s'engagent à organiser sur leurs territoires, sur une profondeur de 30 km à partir de la frontière commune, une inspection du terrain, dans le but de déceler la présence et l'étendue contaminée par les maladies et ennemis des plantes, à savoir:
—sauterelles (Docioctaurus Maroccanus Tumb.
(Calliptamus Italicus L.)
—ver rose des capsules du coton (Pectinophora gossypiella Saund)
—pou de San José (Aspidiotus perniciosus Comst.)
—teigne de la pomme de terre (Phthorimaea operculella Zell.)
—gale verruqueuse de la pomme de terre (Synchytrium endodioticum Schilb. Perre.)
—gale poudreuse de la pomme de terre (Spongospora supterranea Wallr. Johnson)
—chancre du chataignier (Endothia parasitica Murr.)
—doryphore de la pomme de terre (Leptinotarsa decemlineata)
—anguillule des racines de la pomme de terre (Heterodera Rostochiensis)
—écaille fileuse (Hyphantria cunea.)

Les Parties Contractantes peuvent, d'un commun accord, ajouter à la liste ci-dessus d'autres maladies et ennemis dangereux des plantes.

Les Parties contractantes s'engagent à s'informer réciproquement, par l'intermédiaire de leurs services pour la protection des plantes, de toute apparition de maladies ou ennemis des plantes mentionnés précédement, ainsi que de l'apparition de toute autre maladie ou ennemi quarantenaire et de ceux qui apparaissent

d'une façon particulièrement grave. Ces renseignements seront fournis dès l'apparition de la maladie et ennemi des plantes et contiendront les données sur le lieu de l'apparition–commune et arrondissement.

Article 2

Les Parties Contractantes s'engagent à organiser la lutte contre les maladies et ennemis des plantes mentionnés dans l'article I de cette Convention, dans les régions frontières, dans le but d'empêcher qu'elles ne s'étendent du territoire de l'une des Parties Contractantes sur le territoire de l'autre Partie contractante.

Article 3

Les Parties Contractantes collaboreront dans la lutte contre les sauterelles dans les régions frontières, afin d'éviter le danger du passage et du vol des sauterelles du territoire de l'une des Parties Contractantes sur le territoire de l'autre Partie contractante.

Les Parties Contractantes devront, dans le cadre de la collaboration prévue dans le premier alinéa de cet article, se prêter mutuellement une aide technique et matérielle, après une entente préalable pour chaque cas concret.

Article 4

Les Parties Contractantes se réservent le droit d' exercer, à l'aide de leurs agents pour la protection des plantes, un contrôle en commun de l'application des mesures de protection prises dans les régions frontières conformément aux dispositions de la présente Convention.

Article 5

Les Parties Contractantes s'engagent à procéder, chaque année jusqu'au premier Mars au plus tard, à un échange de rapports sur l'appariton et les régions d'extension des maladies et ennemis des plantes im portants qui se sont manifestés dans le courant de l'année précédente sur l'ensemble du territoire.

Les Parties Contractantes sont d' accord pour présenter une fois par an et au plus tard jusuq' à la fin du mois de mars, un rapport sur les résultats du contrôle effectué l' année précédente pour déceler l' apparition de maladies et ennemis des plantes quarantenaires, l' étendue contaminée, l' importance des dégâts, ainsi que la lutte entreprise et les résultats obtenus.

Article 6

Tous les envois de végétaux destinés à l'exportation du territoire de l'une des Parties Contractantes dans le territoire de l'autre, devrons être accompagnés d'un certificat phytosanitaire délivré par le service officiel pour la protection des plantes du pays exportateur selon le formulaire prévu par la Convention Internationale pour la Protection des Plantes, signée à Rome le 6 décembre 1951. Le certificat doit mentionner que l'envoi est conforme aux réglementations phytosanitaires du pays importateur.

Afin de se conformer aux dispositions précédentes, les Parties Contractantes s'engagent à soumettre à un examen phytosanitaire détaillé les envois des plantes et parties de plantes vivantes, des matériaux non manufacturés dérivés des plantes et des produits alimentaires fabriqués avec des plantes et des parties de plantes (ci-après sous la dénomination «plantes et produits végétaux»), exportés dans le pays de l'autre Partie Contractante.

Les plantes et parties des plantes, destinées à la reproduction expédiées du territoire de l'une des Parties Contractantes dans le territoire de l'autre, doivent au préalable être soumises à une désinsectisation et, le cas échéant, à une désinfection par les méthodes scientifiquement reconnues efficaces.

Article 7

Les Parties Contractantes se réservent le droit de se livrer à un contrôle phytosanitaire des envois, ainsi que de prendre les mesures nécessaires d'après leurs propres règlements sans tenir compte du fait que les plantes et produits végétaux sont accompagnés d'un certificat phytosanitaire.

Dans le cas où, sur les plantes et produits végétaux examinés, le contrôle phytosanitaire prévu ci-dessus, décèle la présence de maladie et ennemi des plantes dont l'introduction est interdite, le service officiel pour la protection des plantes du pays importateur doit avertir immédiatement le service respectif du pays exportateur, et le matériel contaminé doit être soumis à la procédure prévue par les prescriptions phytosanitaires du pays importateur.

Article 8

Les Parties Contractantes s'engagent, dans leurs échanges commerciaux récipoques de plantes et de produits végétaux, à éviterr d'employer du matériel d'emballage (paille, feuilles et tout autre déchet de cultures agricoles) qui n'est pas désinsectisé et à utiliser la sciure et les copeaux de bois et autres matériaux ne pouvant pas servir de vecteur pour la transmission des maladies et ennemis dangereux des plantes.

Les plantes importées ou exportées des Pays Contractants doivent être pratiquement dépourvues de terre.

Article 9

Les envois en transit doivent également être accompagnés d'un certificat phytosanitaire.

Dans le cas où l'envoi en transit se trouve contaminé par un des ennemis des végétaux dont l'introduction est interdite dans le pays à travers lequel il passe, le certificat phytosanitaire qui l'accompagne doit mentionner que cet envoi a été soumis à une désinsectisation.

Dans le cas où l'envoi en transit des plantes et produits végétaux se trouve contaminé par une des maladies dont l'introduction est interdite dans le pays à travers lequel il passe et cet envoi devra être rechargé dans le territoire de ce pays, il doit être soumis, dans le territoire du pays exportateur, à une désinfection qui sera mentionnée dans le certificat phytosanitaire qui l'accompagne.

L'envoi en transit des plantes et produits végétaux dans des voitures non fermées et plombées ou des plantes et produits végétaux qui ne sont pas emballés de façon à ne pas permettre la propagation des maladies et ennemis des végétaux, est interdit.

Article 10

L'exportation, l'importation ou le transit des plantes et produits végétaux tombant sous les articles 6 et 9 de cette Convention s'effectuera obligatoirement par les stations frontières suivantes:

pour la Yougoslavie: Gevgelija–par voie terrestre,

Herceg Novi, Dubrovnik, Split et Rijeka–par voie maritime, et par tous les aéroports civils,

pour la Grèce: Idomeni–par voie terrestre, le Pirée, Eleusis, Thessaloniki, Patras, Volos et Héraklion (Crète) —par voie maritime, et par tous les aéroports civils.

En cas de besoin et avec le consentement des deux Parties Contractantes, la liste de ces stations peut être modifiée ou complétée.

Les Parties Contractantes s'efforceront à pourvoir progressivement les stations frontières, visées au premier alinéa de cet article, d'installations (chambres) pour une désinfection et désinsectisation éventuelles du matériel d'origine végétale importé ou en transit.

Article II

Les Parties Contractantes se sont mises d'accord pour que le contrôle phytosanitaire s'étende aux envois contenant des végétaux importés pour les besoins de leurs représentants diplomatiques.

Article 12

Les Parties Contractantes s'accordent pour que, à la demande de l'une des Parties Contractantes, l'autre Partie vienne à son aide par l'envoi de techniciens, dans l'éventualité d'une multiplication massive de maladies ou d'ennemis menaçant les cultures agricoles ou les forêts sur le territoire de l'autre Partie Contractante.

Les frais de déplacement et de séjour de techniciens seront à la charge de la Partie Contractante ayant demandé l'aide.

Article 13

Les Parties Contractantes s'accordent pour collaborer régulièrement aux travaux concernant la protection des plantes.

Cette collaboration consistera en :

a) un échange régulier de publications sur la protection des plantes ainsi que de matériel de propagande et autre littérature technique du domaine de la protection des plantes,

b) un échange de techniciens pour des périodes déterminées qui feraient connaître leurs expériences concernant l'application des méthodes pratiques pour la lutte, ainsi que des résultats de leurs recherches scientifiques pour combattre avec le plus de succès les ennemis et maladies dangereux des plantes,

c) un échange d'informations sur les résultats des travaux scientifiques et pratiques, particulièrement contre les maladies et ennemis des plantes de quarantaine, cités dans l'article 1er de cette Convention,

d) un échange d'informations pratiques sur l'application des produits pour la protection des végétaux, des machines et outils pour la lutte contre les maladies et ennemis des plantes, ainsi que sur la résistance de diverses variétés de plantes à certaines maladies ou ennemis.

Article 14

Les Parties Contractantes s'accordent à s'informer réciproquement aussitôt après la mise en vigueur de cette Convention, des lois, décrets règlements et instructions qui règlent les questions de quarantaine des végétaux à l'exportation, l'importation et transit, ainsi que des mesures prises pour la lutte contre les maladies et ennemis des plantes quarantenaires. Ces informations porteront aussi sur les règlements futurs.

Article 15

Les Parties Contractantes s'accordent pour tenir des réunions de techniciens yougoslaves et grecs pour la protection des plantes où seront étudiés divers problèmes concernant la quarantaine des plantes, la lutte contre les maladies et ennemis des cultures agricoles et des forêts et autres questions relatives à l'application des dispositions de cette Convention.

Les réunions se tiendront alternativement en Grèce et en Yougoslavie.

Le lieu et la date des réunions seront fixés d'un commun accord.

Article 16

Cette Convention sera ratifiée et entrera en vigueur après échange des instruments de ratifications qui s'effectuera à Beograde.

La Convention sera valable pour une durée de cinq ans à partir du jour de son entrée en vigueur; si aucune des Parties Contractantes ne dénonce cette Convention par écrit un an avant le terme de sa validité, cette validité sera automatiquement prolongée pour une nouvelle période de cinq ans.

Fait et signé à Athènes le onze septembre mil neuf cent cinquante six en deux exemplaires originauxne langue française, dont chacun fait également foi.

Pour le Gouvernement du Royaume de Grèce
CLEON SYNDICA

Pour le Gouvernement de la République Populaire Fédérative de Yougoslavie
LJUBOMIR RADOVANOVIC

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Λαϊκῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαυίας διὰ τὴν προστασίαν τῶν φυτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Λαϊκῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαυίας, ἐν τῇ κοινῇ ἐπιθυμίᾳ καὶ ἐπὶ σκοπῷ νὰ συντονίσωσι τὰς προσπαθείας των διὰ νὰ ἀγωνισθῶσιν ἀποτελεσματικῶς ἐναντίον τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν φυτῶν καὶ διὰ νὰ προστατεύσωσιν ἀμοιβαίως ἑαυτὰ κατὰ τῆς εἰσαγωγῆς καὶ τῆς διαδόσεως τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν τούτων καὶ ἵνα διευκολύνωσι τὴν ἀνταλλαγὴν φυτῶν καὶ προϊόντων φυτικῆς προελεύσεως μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα:

Ἄρθρον 1.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ ὀργανώσωσιν ἐπὶ τῶν περιοχῶν των καὶ ἐπὶ βάθους 30 χιλιομέτρων ἀπὸ τῶν κοινῶν αὐτῶν συνόρων, ἐπιθεώρησιν τοῦ ἐδάφους, ἐπὶ τῷ σκοπῷ διαπιστώσεως τῆς παρουσίας τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν τῶν φυτῶν καὶ τῆς προσβεβλημένης ὑπὸ τούτων ἐκτάσεως, ἤτοι :

— ἀκρίδες (Dociostaurus maroccanus Tumb, Caliptamus italicus L)

— ρόδινος σκώληξ τῶν καρύων τοῦ βάμβακος (Pectinophora gossypiella Saund).

— φθεὶρ τοῦ Ἁγίου Ζοζὲ (Aspidiotus perniciosus Comst)

— φθοριμαία τῆς πατάτας (Phthorimaea operculella Zell)

— χυτρίδιον—σαρκώδες γάγγραινα—τῆς πατάτας (Synchytrium endodioticum Schild percival)

— σπογγόσπορος—κονιορτώδης γάγγραινα—τῆς πατάτας (Spongospora subterranea Wallr Johnson)

— ἕλκος τῆς καταστένας (Endothia parasitica Murr)

— δορυφόρος τῆς πατάτας (Leptinotarsa Decemlineata)

— χρυσονηματώδης τῆς πατάτας (Heterodera rostochensis)

— ὑφάντρια ἡ φλοιώδης (Hyphantria cunea).

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δύνανται , διὰ κοινῆς συμφωνίας, νὰ προσθέτουν εἰς τὸν ἀνωτέρω πίνακα ἑτέρας ἀσθενείας καὶ ἐχθροὺς ἐπικινδύνους τῶν φυτῶν.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν ἀμοιβαίως πληροφορίας, διὰ μέσου τῶν φυτοπαθολογικῶν ὑπηρεσιῶν των, ἐπὶ πάσης, ἐμφανίσεως ἀσθενειῶν ἢ ἐχθρῶν τῶν φυτῶν ἐκ τῶν προμνημονευομένων, ὡς ἐπίσης τῆς ἐμφανίσεως πάσης ἑτέρας ἀσθενείας καὶ ἐχθροῦ ἐκ τῶν ὑποκειμένων εἰς κάθαρσιν, ὡς καὶ ἐκείνων οἵτινες ἐμφανίζονται κατὰ τρόπον ἰδιαιτέρως σοβαρόν. Αἱ πληροφορίαι αὗται θὰ παρέχωνται ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἀσθενείας καὶ τοῦ ἐχθροῦ καὶ θὰ περιέχωσι τὰ δεδόμενα ἐπὶ τοῦ τόπου τῆς ἐμφανίσεως—κοινότης καὶ διαμέρισμα.

Ἄρθρον 2.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ ὀργανώνουν τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν καὶ ἐχθρῶν τῶν φυτῶν τῶν μνημονευομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τῆς παρούσης Συμβάσεως, εἰς τὰς παραμεθορίους περιφερείας, ἐπὶ τῷ σκοπῷ ὅπως παρεμποδίζωσι τὴν ἐξάπλωσιν τούτων ἀπὸ τῆς περιοχῆς ἑκατέρου τούτων εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἑτέρου.

Ἄρθρον 3.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θέλουσι συνεργασθῆ διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀκρίδων εἰς τὰς παραμεθορίους περιφερείας, ἵνα ἀποφευχθῆ ὁ κίνδυνος τῆς διόδου καὶ τῆς πτήσεως τῶν ἀκρίδων ἀπὸ τῆς περιοχῆς τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ἑτέρου.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὀφείλουσι, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς συνεργασίας τῆς προβλεπομένης ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἄρθρου, νὰ παρέχωσιν ἀμοιβαίως τεχνικὴν καὶ ὑλικὴν βοήθειαν, μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν δι' ἑκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 4.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἐπιφυλάττουσιν εἰς ἑαυτὰ τὸ δικαίωμα τῆς ἀσκήσεως, τῇ βοηθείᾳ τῶν φυτοπαθολογικῶν των ὀργάνων, κοινοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ληφθέντων προστατευτικῶν μέτρων εἰς τὰς παραμεθορίους περιοχάς, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως.

Ἄρθρον 5.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται ὅπως, καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ μέχρι τῆς πρώτης Μαρτίου τὸ βραδύτερον προέρχωνται εἰς ἀνταλλαγὴν ἐκθέσεων ἐπὶ τῆς ἐμφανίσεως καὶ τῶν ἐκτάσεων ἐξαπλώσεως ἀξιολόγων ἀσθενιῶν καὶ ἐχθρῶν τῶν φυτῶν, αἵτινες ἐξεδηλώθησαν διαρκοῦντος τοῦ προηγουμένου ἔτους ἐφ' ὅλης τῆς περιοχῆς.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ὅπως, ἅπαξ τοῦ ἔτους καὶ τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους τῆς μηνὸς Μαρτίου, συντάσσωσιν ἔκθεσιν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἔτος διενεργηθέντος ἐλέγχου πρὸς διαπίστωσιν τῆς ἐμφανίσεως ἀσθενειῶν καὶ ἐχθρῶν τῶν φυτῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς κάθαρσιν, τῆς προσβεβλημένης ἐκτάσεως, τῆς σοβαρότητος τῶν ζημιῶν, ὡς ἐπίσης τῆς διενεργηθείσης καταπολεμήσεως καὶ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων.

Ἄρθρον 6.

Ἅπασαι αἱ πρὸς ἐξαγωγὴν προοριζόμεναι ἀποστολαὶ φυτῶν ἐκ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑτέρου, ὀφείλουν νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ φυτοϋγειονομικοῦ πιστοποιητικοῦ ἐκδιδομένου ὑπὸ τῆς ἐπισήμου ὑπηρεσίας διὰ τὴν προστασίαν τῶν φυτῶν τῆς ἐξαγούσης χώρας κατὰ τόν, ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως διὰ τὴν Προστασίαν τῶν φυτῶν, ὑπογραφείσης ἐν Ρώμῃ τὴν 6 Δεκεμβρίου 1951, προβλεπόμενον τύπον.

Τὸ πιστοποιητικὸν ὀφείλει νὰ μνημονεύῃ, ὅτι ἡ ἀποστολὴ εἶναι σύμφωνος πρὸς τοὺς φυτοϋγειονομικοὺς κανονισμοὺς τῆς εἰσαγούσης χώρας.

Ἵνα συμμορφωθῶσι μὲ τὰς προηγουμένας διατάξεις, τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλωσιν εἰς λεπτομερῆ φυτοϋγειονομικὸν ἔλεγχον τὰς ἀποστολὰς φυτῶν καὶ μερῶν ζώντων φυτῶν, τῶν μὴ κατειργασμένων ὑλικῶν φυτικῆς προελεύσεως καὶ προϊόντων τροφίμων παρεσκευασμένων ἐκ φυτῶν καὶ μερῶν τῶν φυτῶν τῶν ἐξαγομένων εἰς τὴν χώραν τοῦ ἑτέρου τῶν Συμβαλλομένων.

Τὰ φυτὰ καὶ μέρη τῶν φυτῶν, ἅτινα προορίζοντσι δι' ἀναπαραγωγὴν ἀποστελλόμενα ἐκ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἑτέρου, ὀφείλουν προηγουμένως νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς ἀπεντόμωσιν καὶ περιπτώσεως τυχούσης εἰς ἀπολύμανσιν, διὰ μεθόδων ἐπιστημονικῶς ἀνεγνωρισμένων ὡς ἀποτελεσματικῶν.

Ἄρθρον 7.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἐπιφυλάττουσιν εἰς ἑαυτὰ τὸ δικαίωμα νὰ διενεργῶσι φυτοϋγειονομικὸν ἔλεγχον τῶν ἀποστολῶν, καὶ νὰ λαμβάνωσι τὰ ἐκ τῶν ἰδίων των κανονισμῶν ἀπαραίτητα μέτρα, χωρὶς νὰ ὑπολογίζωσιν ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι τὰ φυτὰ καὶ τὰ φυτικὰ προϊόντα συνοδεύονται ὑπὸ τοῦ φυτοϋγειονομικοῦ πιστοποιητικοῦ.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἐπὶ τῶν ἐξετασθέντων φυτῶν καὶ φυτικῶν προϊόντων, ὁ ἀνωτέρω προβλεπόμενος φυτοϋγειονομικὸς ἔλεγχος ἀποκαλύπτει τὴν παρουσίαν ἀσθενείας καὶ ἐχθροῦ τῶν φυτῶν, τῶν ὁποίων ἡ εἰσαγωγὴ εἶναι ἀπηγορευμένη, ἡ ἐπίσημος ὑπηρεσία διὰ τὴν προστασίαν τῶν φυτῶν τῆς εἰσαγούσης χώρας ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὴν οἰκείαν ὑπηρεσίαν τῆς ἐξαγούσης χώρας, καὶ τὸ προσβεβλημένον ὑλικὸν δέον νὰ ὑποβάλληται εἰς τὴν διαδικασίαν τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς εἰσαγούσης χώρας.

Ἄρθρον 8.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ὑποχρεοῦνται, κατὰ τὰς ἀμοιβαίας ἐμπορικὰς συναλλαγὰς των ἐπὶ φυτῶν καὶ φυτικῶν προϊόντων, νὰ ἀποφεύγωσι τὴν χρησιμοποίησιν ὑλικοῦ συσκευασίας ἀχύρου, φύλλων καὶ παντὸς ἑτέρου ἀπορρίματος γεωργικῶν καλλιεργειῶν τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι ἀπεντομωμένον καὶ χρησιμοποιῶσι τὰ πρίσματα καὶ τὰ σχίσματα ξύλων καὶ ἄλλα ὑλικὰ μὴ δυνάμενα νὰ χρησιμεύσουν ὡς φορεῖς διὰ τὴν ἀναμετάδοσιν ἐπικινδύνων ἀσθενειῶν καὶ ἐχθρῶν τῶν φυτῶν.

Τὰ εἰσαγόμενα ἢ ἐξαγόμενα φυτὰ ἐκ τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν ὀφείλουν νὰ εἶναι πρακτικῶς ἀπηλλαγμένα χώματος.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ὑπὸ διαμετακόμισιν ἀποστολαὶ ὀφείλουν ὁμοίως νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ φυτοϋγειονομικοῦ πιστοποιητικοῦ.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ὑπὸ διαμετακόμισιν ἀποστολὴ τυγχάνει προσβεβλημένη ὑφ' ἑνὸς τῶν ἐχθρῶν τῶν φυτῶν, τοῦ ὁποίου ἡ εἰσαγωγὴ εἶναι ἀπηγορευμένη εἰς τὴν Χώραν μέσῳ τῆς ὁποίας διέρχεται, τὸ φυτοϋγειονομικὸν πιστοποιητικὸν τὸ ὁποῖον συνοδεύει ταύτην δέον νὰ μνημονεύῃ, ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὕτη ὑπεβλήθη εἰς ἀπεντόμωσιν.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ ὑπὸ διαμετακόμισιν ἀποστολὴ φυτῶν καὶ φυτικῶν προϊόντων εἶναι προσβεβλημένη ἐκ μιᾶς τῶν ἀσθενειῶν τῆς ὁποίας ἡ εἰσαγωγὴ εἶναι ἀπηγορευμένη εἰς τὴν χώραν διὰ μέσου τῆς ὁποίας διέρχεται καὶ ἡ ἀποστολὴ αὕτη πρέπει νὰ ἐπαναφορτωθῇ ἐν τῇ περιοχῇ, τῆς χώρας ταύτης, δέον νὰ ὑποβληθῇ, εἰς τὸ ἔδαφος τῆς ἐξαγούσης χώρας, εἰς ἀπολύμανσιν, ἥτις θὰ μνημονεύηται εἰς τὸ φυτοϋγειονομικὸν πιστοποιητικὸν τὸ ὁποῖον συνοδεύει ταύτην.

Ἡ ὑπὸ διαμετακόμισιν ἀποστολὴ φυτῶν καὶ φυτικῶν προϊόντων ἐντὸς ὀχημάτων, οὐχὶ κεκλεισμένων καὶ ἐσφραγισμένων, ἢ φυτῶν καὶ φυτικῶν προϊόντων, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι συσκευασμένα κατὰ τρόπον μὴ ἐπιτρέποντα τὴν διάδοσιν ἀσθενειῶν καὶ ἐχθρῶν τῶν φυτῶν, εἶναι ἀπηγορευμένη.

Ἄρθρον 10.

Η ἐξαγωγή, ἡ εἰσαγωγὴ καὶ ἡ διαμετακόμισις φυτῶν καὶ φυτικῶν προϊόντων ἥτις ἐμπίπτει εἰς τὰ ἄρθρα 6 καὶ 9 τῆς παρούσης Συμβάσεως, θὰ πραγματοποιῆται ὑποχρεωτικῶς διὰ τῶν ἀκολούθων συνοριακῶν σταθμῶν.

Διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν: Γευγελῆ – διὰ τῆς χερσαίας ὁδοῦ. Νέον Χερσέγκ, Ντουμπρόβνικ, Σπλίτ καὶ Ριτζέκα.

Διὰ τῆς θαλασσίας ὁδοῦ καὶ δι' ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀεροδρομίων.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα: Εἰδομένη – διὰ τῆς χερσαίας ὁδοῦ Πειραιεύς, Θεσσαλονίκη, Πάτραι, Βόλος καὶ Ἡράκλειον (Κρήτης).

Διὰ τῆς θαλασσίας καὶ δι' ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀεροδρομίων.

Ἐν περιπτώσει ἀνάγκης καὶ τῇ συγκαταθέσει ἀμφοτέρων τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ὁ κατάλογος τῶν σταθμῶν δύναται νὰ τροποποιῆται ἢ συμπληροῦται.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη θὰ προσπαθήσωσι νὰ ἐφοδιάσωσι προοδευτικῶς τοὺς συνοριακοὺς σταθμοὺς τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὴν πρώτην παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου μὲ ἐγκαταστάσεις (θαλάμους) δι' ἐνδεχομένας ἀπολυμάνσεις καὶ ἀπεντομώσεις τοῦ εἰσαγομένου ἢ ὑπὸ διαμετακόμισιν ὑλικοῦ φυτικῆς προελεύσεως.

Ἄρθρον 11.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συνεφώνησαν ἵνα ὁ φυτοϋγειονομικὸς ἔλεγχος ἐπεκτείνεται εἰς τὰς ἀποστολὰς τὰς περιεχούσας φυτά, ἅτινα εἰσάγονται διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν διπλωματικῶν των ἀντιπροσώπων.

Ἄρθρον 12.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ἵνα, τῇ αἰτήσει ἑκατέρου τούτων ἔρχηται εἰς βοήθειάν του τὸ ἕτερον Μέρος διὰ τῆς ἀποστολῆς τεχνικῶν, κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἑνὸς μεγάλου πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἀσθενειῶν ἢ ἐχθρῶν, ἀπειλούντων τὰς γεωργικὰς καλλιεργείας ἢ τὰ δάση ἐπὶ τῆς περιοχῆς των.

Τὰ ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ τὰ τοιαῦτα παρανομῆς τῶν τεχνικῶν θὰ εἶναι εἰς βάρος τοῦ αἰτησαμένου τὴν βοήθειαν Μέρους.

Ἄρθρον 13.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν ὅπως συνεργάζωνται κανονικῶς, εἰς τὰς ἐργασίας τὰς ἀφορώσας τὴν προστασίαν τῶν φυτῶν.

Ἡ τοιαύτη συνεργασία θὰ συνίσταται εἰς :

α) κανονικὴν ἀνταλλαγὴν δημοσιευμάτων ἐπὶ τῆς προστασίας τῶν φυτῶν, ὡς ἐπίσης ὑλικοῦ προπαγάνδας καὶ ἄλλης τεχνικῆς βιβλιογραφίας ἐπὶ θεμάτων προστασίας τῶν φυτῶν.

β) ἀνταλλαγὴν τεχνικῶν διὰ καθωρισμένας περιόδους, οἱ ὁποῖοι θὰ παρεῖχον τὴν πεῖραν των ἐπὶ θεμάτων ἀφορώντων τὴν ἐφαρμογὴν πρακτικῶν μεθόδων διὰ τὸν ἀγῶνα, ὡς ἐπίσης καὶ ἀποτελέσματα τῶν ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν των διὰ τὸν πλέον ἀποτελεσματικὸν τρόπον καταπολεμήσεως τῶν ἐπικινδύνων ἀσθενειῶν καὶ ἐχθρῶν τῶν φυτῶν.

γ) ἀνταλλαγὴν πληροφοριῶν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ πρακτικῶν ἐργασιῶν, ἰδιαιτέρως ἐναντίον τῶν ἀσθενειῶν καὶ ἐχθρῶν τῶν φυτῶν τῶν ὑποκειμένων εἰς κάθαρσιν, τῶν ἀναφερομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 τῆς Συμβάσεως ταύτης.

δ) ἀνταλλαγὴν πρακτικῶν πληροφοριῶν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν φυτοφαρμάκων διὰ τὴν προστασίαν τῶν φυτῶν, τῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν καὶ ἐχθρῶν τῶν φυτῶν, ὡς ἐπίσης ἐπὶ τῆς ἀντοχῆς τῶν διαφόρων ποικιλιῶν τῶν φυτῶν εἰς τινας ἀσθενείας ἢ ἐχθρούς.

Ἄρθρον 14.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσι νὰ παρέχωσιν ἀμοιβαίως πληροφορίας, εὐθὺς μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως ταύτης, ἐπὶ τῶν νόμων, διαταγμάτων, κανονισμῶν καὶ ὁδηγιῶν, οἵτινες ρυθμίζουσι τὰ θέματα φυτοϋγειονομικοῦ ἐλέγχου τῶν φυτῶν δι' ἐξαγωγήν, εἰσαγωγὴν καὶ ὑπὸ διαμετακόμισιν, ὡς ἐπίσης ἐπὶ τῶν ληφθέντων μέτρων διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν καὶ ἐχθρῶν τῶν ὑπὸ κάθαρσιν φυτῶν. Αἱ πληροφορίαι αὗται θὰ ἀναφέρωνται ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν μελλόντων νὰ ἰσχύσωσι κανονισμῶν.

Ἄρθρον 15.

Τὰ Συμβαλλόμενα Μέρη συμφωνοῦσιν νὰ γίνωνται συσκέψεις τεχνικῶν Γιουγκοσλαύων καὶ Ἑλλήνων διὰ τὴν προστασίαν τῶν φυτῶν, ἔνθα θὰ μελετῶνται διάφορα προβλήματα ἀφορῶντα τὴν φυτοϋγείαν, τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν καὶ ἐχθρῶν τῶν γεωργικῶν καλλιεργειῶν καὶ τῶν δασῶν καὶ ἕτερα θέματα σχετικὰ μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς Συμβάσεως ταύτης.

Αἱ συσκέψεις θὰ γίνωνται ἐναλλὰξ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Γιουγκοσλαυΐα.

Ὁ τόπος καὶ ὁ χρόνος τῶν συσκέψεων θὰ καθορίζωνται διὰ κοινῆς συμφωνίας.

Ἄρθρον 16.

Ἡ Σύμβασις αὕτη θὰ κυρωθῇ καὶ θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ὀργάνων κυρώσεως, ἥτις θὰ πραγματοποιηθῇ ἐν Βελιγραδίῳ.

Ἡ Σύμβασις θὰ εἶναι ἔγκυρος διὰ διάρκειαν πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ. Ἐὰν οὐδέτερον τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δὲν καταγγείλῃ ἐγγράφως τὴν Σύμβασιν ταύτην ἓν ἔτος πρὸ τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος της, ἡ ἰσχὺς αὕτη θὰ παραταθῇ αὐτομάτως διὰ μίαν νέαν περίοδον πέντε ἐτῶν.

Ἐγένετο καὶ ὑπεγράφη ἐν Ἀθήναις τὴν ἐνδεκάτην Σεπτεμβρίου χίλια ἐννεακόσια πεντήκοντα ἓξ εἰς δύο πρωτότυπα ἀντίτυπα εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν, ἑκάτερον τῶν ὁποίων εἶναι τοῦ αὐτοῦ κύρους.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν
τῆς Λαϊκῆς Ὁμοσπονδιακῆς
Δημοκρατίας τῆς Γιουγκοσλαυΐας

---

(5)

ΝΟΜΟΘ. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4412

Περὶ κυρώσεως τῆς Συμφωνίας Οἰκονομικῆς, Τεχνικῆς καὶ Ἐπιστημονικῆς Συνεργασίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 12 Ὀκτωβρίου 1964 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη ἰσχὺν Νόμου ἡ ἐν Ἀθήναις ὑπογραφεῖσα τὴν 26ην Μαΐου 1962 «Συμφωνία Οἰκονομικῆς Τεχνικῆς, καὶ Ἐπιστημονικῆς Συνεργασίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας», ἧς τὸ κείμενον ἕπεται ἐν πρωτοτύπῳ εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ ἐν Ἑλληνικῇ μεταφράσει.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Ὀκτωβρίου 1964.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΤΟΥΜΠΑΣ, Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, Ι. ΖΙΓΔΗΣ, ΣΤ. ΧΟΥΤΑΣ, ΑΝΔΡ. ΚΟΚΚΕΒΗΣ, Δ. ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ, Π. ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗΣ, ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗΣ, ΜΙΧ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ, Ν. ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ, ΑΓΓ. ΑΓΓΕΛΟΥΣΗΣ, ΕΥΑΓΓ. ΑΡΒΑΝΙΤΑΚΗΣ, Γ. ΜΥΛΩΝΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1964.

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Ν. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ACCORD

De Cooperation Economique, Technique et Scientifique entre le Royaume de Grèce et la République Tunisienne

Le Gouvernement du Royaume de Grèce et le Gouvernement de la Republique Tunisienne

Désireux de consolider les relations amicales et de renforcer les liens économiques entre les deux Pays.

Animés du desir de voir se développer la coopération économique, technique et scientifique entre les deux Pays.

Sont convenus de ce qui suit :

Article Premier

Le Gouvernement de la République Tunisienne et le Gouvernement du Royaume de Grèce s'efforceront dans le cadre de possibilités, de coopérer et de s'entraider dans les domaines éonomiques, techniques et scientifiques, Ils collaboreront en tant que partenaires égaux en droit.

Article Deux

En vue de la réalisation des objectifs prévus au present Accord et en vertu d'arrangements spéciaux pouvant, le cas échéant, revêtir la forme de programmes établis conformément à l'article 5 ci–auprès, le Gouvernement du Royaume de Grèce :

1) Examinera avec bienveillance les possibilités d' investissements grecs en Tunisie.

2) Facilitera la réalisation des propositions que le Gouvernement de la République Tunisienne estimera utile d'avancer dans les domaines économiques, techniques et scientifiques.

3) Offrira à des représentants du Gouvernement de la République Tunisienne l' occasion d'examiner avec des experts grecs des questions intéressant l'etude, le financement et l'exécution de projets économiques, techniques et scientifiques.

4) Procurera dans la mesure du possible à des étudiants et stagiaires de la République Tunisienne des bourses et possibilités d'instruction dans les établissements d' enseignement grecs ainsi que dans l' Administration, l' industrie, les banques ou tous autres établissements grecs.

5) En couragera la collaboration entre organismes scientifiques et techniques grecs et tunisiens notamment par l'échange de publications et informations relatives aux recherches scientifiques et techniques.

6) Fournira toute autre forme d'assistance technique dont les deux Gouvernements seront convenus.

Article Trois

Dans le cadre du présent Accord, le Gouvernement de la République Tunisienne exemptera :

a) les objets fournis de Grèce, d'origine publique ou privée, de fabrication grecque ou étrangère, des taxes d'importation et autres charges fiscales;

b) Les experts et techniciens grecs pour la durée de leur activité dans le cadre du présent Accord des impôts et autres charges fiscales sur les traitements et émoluments qui ne sont pas à la charge du Gouvernement de la République Tunisienne et qui sont versés hors de Tunisie ;

c) le mobilier et les effets personnels importés à l'occasion de leur première prise de fonction en Tunisie par les experts et techniciens grecs et leur famille visés au point (b) ci–dessus ainsi qu'un véhicule automobile par famille, des taxes d'importation et d'exportation et autres charges fiscales.

Le Gouvernement de la Republique Tunisienne autorisera, conformément à la réglementation en vigueur en Tunisie et selon les conditions les plus favorables le transfert d'une partie adéquate des traitements et salaires versés en Tunisie, aux experts et techniciens grecs. Ces experts et techniciens seront autorisés à transférer, lors de leur départ définitif de Tunisie la totalité de leurs économies sur salaires.

Article Quatre

Le Gouvernement de la République Tunisienne garantira aux Sociétés Grecques, exerçant leur activité en Tunisie dans le cadre du présent Accord, un traitement non moins favorable que celui octroyé aux Sociétés et aux initiatives de tout autre pays du fait de la législation et de la règlementation en vigueur et des conventions existantes entre ces pays et la Republique Tunisienne, notamment pour ce qui concerne le transfert des revenus et des capitaux à rapatrier.

Article Cinq

Les deux Parties Contractantes arrêteront d'un commun accord les programmes nécessaires pour la réalisation des objets du présent Accord et au besoin concluront des accords particuliers pour arrêter les formes et les modalités de la coopération économique, technique et scientifique, y compris des accords fiscaux l'exécution des programmes établis s'effectuera sous. L'éxide du Secrétariat d' Etat au Plan et aux Finances pour le Gouvernement de la Republique Tunisienne et du Ministère de Coordination pour le Gouvernement du Royaume de Grèce.

Article Six

Le présent Accord entrera en vigueur dès sa signature et sera valable pour une durée de deux ans, renouvelable par tacite reconduction à moins d'être dénoncé par l'une des parties trois mois au moins avant l'expiration de la durée convenue.

En cas de dénonciation, les deux parties s'entendront sur l'achèvement des projets commencés en vertu du présent Accord.

Fait à Athènes le 26 mai 1962, en double original en langue française, les deux textes faisant également foi.

Pour le Gouvernement du Royaume
de Grèce
M.D. ALEXANDRAKIS

Pour le Gouvernement de la
République Tunisienne
ABDESSELAM BEN AYED

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Οἰκονομικῆς, Τεχνικῆς καὶ Ἐπιστημονικῆς συνεργασίας μεταξὺ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας.

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας,

Ἐπιθυμοῦσαι νὰ ἑδραιώσωσι τὰς φιλικὰς σχέσεις καὶ ἐνισχύσωσι τοὺς οἰκονομικοὺς δεσμοὺς μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν

Ἐμφορούμεναι ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδουν ἀναπτυσσομένην τὴν οἰκονομικὴν καὶ ἐπιστημονικὴν συνεργασίαν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν,

Συνεφώνησαν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον Πρῶτον.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας καὶ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος θὰ προσπαθήσωσι ἐν τῷ πλαισίῳ τῶν δυνατοτήτων των νὰ συνεργασθῶσι καὶ ἀλληλοβοηθηθῶσι εἰς τοὺς οἰκονομικούς, τεχνικοὺς καὶ ἐπιστημονικοὺς τομεῖς. Θὰ συνεργασθῶσιν ὡς δικαίῳ ἰσότιμοι ἑταῖροι.

Ἄρθρον Δεύτερον.

Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ συμφωνίᾳ προβλεπομένων σκοπῶν καὶ δυνάμει εἰδικῶν ρηθμίσεων δυναμένων ἐνδεχομένως νὰ προσλάβωσι τὴν μορφὴν προγραμμάτων καταρτιζομένων συμφώνως πρὸς τὸ κατωτέρω ἄρθρον 5, ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος :

1) Θὰ ἐξετάσῃ ἐν πνεύματι εὐμενείας τὰς δυνατότητας ἑλληνικῶν ἐπενδύσεων ἐν Τυνησίᾳ.

2) Θὰ διευκολύνῃ τὴν πραγματοποίησιν τῶν προτάσεων, τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας θὰ κρίνῃ χρήσιμον νὰ διατυπώσῃ εἰς τοὺς οἰκονομικούς, τεχνικοὺς καὶ ἐπιστημονικοὺς τομεῖς.

3) Θὰ παράσχῃ τὴν εὐχερίαν εἰς ἀντιπροσώπους τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας νὰ ἐξετάσωσι μεθ' Ἑλλήνων ἐμπειρογνωμόνων ζητήματα ἀφορῶντα τὴν μελέτην, χρηματοδότησιν καὶ ἐκτέλεσιν οἰκονομικῶν, τεχνικῶν καὶ ἐπιστημονικῶν σχεδίων.

4) Θὰ παράσχῃ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ εἰς φοιτητὰς καὶ μετεκπαιδευομένους ἐκ τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας ὑποτροφίας καὶ δυνατότητας ἐκπαιδεύσεως εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα καθὼς καὶ εἰς τὴν Διοίκησιν, τὰς βιομηχανίας, τὰς Τραπέζας, καὶ εἰς ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἑλληνικὰ ἱδρύματα.

5) Θὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν μεταξὺ ἑλληνικῶν καὶ τυνησιακῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τεχνικῶν ὀργανισμῶν συνεργασίαν ἰδίᾳ διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς ἐντύπων καὶ πληροφοριῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ τεχνικὰς ἐρεύνας.

6) Θὰ παράσχῃ τεχνικὴν βοήθειαν ὑπὸ πᾶσαν ἑτέραν μορφὴν ἣν αἱ δύο Κυβερνήσεις ἤθελον συμφωνήσει.

Ἄρθρον Τρίτον.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς παρούσης συμφωνίας ἡ Κυβέρνησις τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας θὰ ἀπαλλάσσῃ:

α) τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος παρεχόμενα ἀντικείμενα, δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς προελεύσεως, ἑλληνικῆς ἢ ξένης κατασκευῆς, ἐκ τῶν εἰσαγωγικῶν δασμῶν καὶ λοιπῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων.

β) τοὺς Ἕλληνας ἐμπειρογνώμονας καὶ τεχνικούς, διαρκούσης τῆς ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς παρούσης συμφωνίας δραστηριότητος αὐτῶν, ἐκ τῶν φόρων καὶ λοιπῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων ἐπὶ τῶν μισθῶν καὶ ἀμοιβῶν, αἵτινες δὲν βαρύνουν τὴν Κυβέρνησιν τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας καὶ αἱ ὁποῖαι καταβάλλονται ἐκτὸς Τυνησίας.

γ) τὴν οἰκοσκευὴν καὶ τὰ εἴδη προσωπικῆς χρήσεως τὰ εἰσαγόμενα ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς τὸ πρῶτον ἀναλήψεως ὑπηρεσίας ἐν Τυνησίᾳ ὑπὸ τῶν ἑλλήνων ἐμπειρογνωμόνων καὶ τεχνικῶν καὶ τῆς οἰκογενείας των περὶ ὧν τὸ ἀνωτέρω σημεῖον (β), ὡς καὶ ἓν αὐτοκίνητον κατ' οἰκογένειαν, ἐκ τῶν δασμῶν εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς καὶ λοιπῶν φορολογικῶν ἐπιβαρύνσεων.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας θὰ ἐπιτρέπῃ, συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας ἐν Τυνησίᾳ κανονισμοὺς καὶ ὑπὸ τοὺς πλέον εὐνοϊκοὺς ὅρους τὴν μεταφορὰν ἱκανοῦ μέρους τῶν ἀπολαυῶν καὶ μισθῶν τῶν καταβαλλομένων ἐν Τυνησίᾳ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐμπειρογνώμονας καὶ τεχνικούς. Οἱ ὡς ἄνω ἐμπειρογνώμονες καὶ τεχνικοὶ θὰ ἐπιτρέπηται νὰ μεταφέρωσιν, ἅμα τῇ ὁριστικῇ των ἐκ Τυνησίας ἀναχωρήσει, τὸ σύνολον τῶν ἐκ τῶν μισθῶν των ἀποταμιεύσεων.

Ἄρθρον τέταρτον.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας θὰ ἐγγυᾶται εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἑταιρείας, τὰς ἀσκούσας τὴν δρᾶσιν των ἐν Τυνησίᾳ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς παρούσης Συμφωνίας, μεταχείρισιν οὐχὶ ὀλιγώτερον εὐνοϊκὴν τῆς παραχωρουμένης εἰς Ἑταιρείας ἢ ἐπιχειρήσεις πάσης χώρας δυνάμει τῆς ἰσχυούσης νομοθεσίας καὶ τῶν ἰσχυόντων κανονισμῶν καὶ τῶν ἐν ἰσχύϊ συμβάσεων μεταξὺ τῶν χωρῶν τούτων καὶ τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας, ἰδίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεταφορὰν τῶν μισθῶν, τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἐπαναπατριστέων κεφαλαίων.

Ἄρθρον Πέμπτον.

Τὰ δύο Συμβαλλόμενα μέρη θὰ καταρτίζωσι κοινῇ συμφωνίᾳ τὰ ἀναγκαῖα προγράμματα διὰ τὴν πραγματοποίησιν τῶν σκοπῶν τῆς παρούσης Συμφωνίας καὶ ἐν ἀνάγκῃ θὰ συνάψωσιν εἰδικὰς συμφωνίας πρὸς προσδιορισμὸν τῶν μορφῶν καὶ τρόπων τῆς οἰκονομικῆς τεχνικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς συνεργασίας, περιλαμβανομένων καὶ φορολογικῶν συμφωνιῶν. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν καταρτιζομένων προγραμμάτων θὰ πραγματοποιῆται ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ὑπουργείου Προγραμματισμοῦ καὶ Οἰκονομικῶν διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ Ὑπουργείου Συντονισμοῦ διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον Ἕκτον.

Ἡ παροῦσα Συμφωνία τιθεμένη ἐν ἰσχύϊ ἅμα τῇ ὑπογραφῇ της, θὰ εἶναι διαρκείας δύο ἐτῶν, θὰ ἀνανεοῦται δὲ σιωπηρῶς, ἐφ' ὅσον δὲν καταγγελθῇ ὑφ' ἑνὸς τῶν μερῶν τρεῖς τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἐκπνοῆς τῆς συμφωνηθείσης διαρκείας.

Ἐν περιπτώσει καταγγελίας, τὰ μέρη θὰ συννενοηθοῦν διὰ τὴν περάτωσιν προγραμμάτων ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἤρξατο δυνάμει τῆς παρούσης Συμφωνίας.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 26ην Μαΐου 1962, εἰς δύο πρωτότυπα εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν, τῶν δύο κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν.

Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος	Διὰ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Τυνησιακῆς Δημοκρατίας
Μ.Δ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ	ABDESSELAM BEN AYED

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1960 ἡ ἐτησία συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι :

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ	τεῦχος Α'.....	Δραχ.	400
2. » »	» Β'	»	250
3. » »	» Γ'	»	200
4. » »	» Δ'	»	400
5. » »	Παράρτημα	»	200
6. » »	Δελτίον Ανωνύμων Ἑταιριῶν	»	500
7. » »	τεῦχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.	»	300
8. » »	Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία		»	2.000

Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ	τεῦχος Α'.....	Δραχ.	20.—
2. » »	» Β'	»	12,50
3. » »	» Γ'	»	10.—
4. » »	» Δ'.....	»	20.—
5. » »	Παράρτημα	»	10.—
6. » »	Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	25.—
7. » »	τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.»	»	15.—
8. » »	Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	10.—
9. » »	Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη.....	»	100.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἕκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Α. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α' Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

1.	Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ	200
2.	Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ..	»	5.000
3.	Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000
4.	Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰς συνελεύσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221)24 γνωστοποιήσεων	»	500
5.	Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20)5)1939	»	100
6.	Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
7.	Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	500
8.	Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	300
9.	Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10.	Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν	Δραχ.	1.000
11.	Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000

Β' Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης.

1	Τῶν Καταστατικῶν	Δραχ.	500
2.	Τῶν Τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν	»	200
3.	Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4.	Τῶν Ἰσολογισμῶν.....	»	500
5.	Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

Γ Εἰς τὸ Παράρτημα

1.	Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2	Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἰαματικῶν ὑδάτων ...	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὡρίσθη εἰς 5 ο/ο

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, ὅπερ μερίμνῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεῖα, ἅτινα ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192373)3639 τοῦ ἔτους 1947 (RONEO 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστόν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ἀ. α.
ΔΙΟΝ. Γ. ΛΟΓΑΡΑΣ